

A Fővárosi Ítéltábla a Szűcs Péter Ügyvédi Iroda (fél címe 4, ügyintéző: dr. Szűcs Péter ügyvéd) által képviselt I.rendű felperes neve (I.rendű felperes címe) I. rendű, II.rendű felperes neve (u.o.) II. rendű, III.rendű felperes neve (u.o.) III. rendű, és IV.rendű felperes neve (u.o.) IV. rendű felpereseknek - korábban dr. Szabó Balázs jogi előadó, majd a Dr. Király Edit Ügyvédi Iroda (fél címe 2, ügyintéző: dr. Király Edit ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen kártérítés iránt indított perében - amely perbe a dr. Csuka Péter ügyvéd (fél címe 3) által képviselt alperesi beavatkozó (fél címe 1) az alperes pernyertessége érdekében beavatkozott - a Fővárosi Törvényszék 2012. szeptember 4. napján kelt 33.P.23.575/2008/75. számú közbenső ítélete ellen az I-IV. rendű felperesek részéről 76. sorszám alatt, valamint az alperes részéről 77. sorszám alatt előterjesztett és Pf/10. sorszám alatt módosított fellebbezés folytán meghozta a következő

közbenső ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság közbenső ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését megváltoztatja, és az alperes kártérítő felelősségének mértékét 25%-ra leszállítja.

A le nem rótt 52.800 (Ötvenkettőezer-nyolcszáz) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen a közbenső ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az I. rendű felperes a 2005. szeptember 25-én elszenvedett közlekedési balesete következtében került az alperesi egészségügyi intézmény traumatológiai osztályára. Kórházi felvételét követően a jobb lábszár duzzanatát és deformitását, ugyanezen a területen apró hámhorzsolásokat írtak le. Az elvégzett röntgenvizsgálat a jobb oldali sípcsont felső harmadának térdízületbe hatoló darabos törését és darabos szárapocscsonttörést igazolt. A műtét előtti vizsgálatnál szárapocscs idegbénulásra utaló tünetek is megfigyelhetők voltak, a harmadik ápolási napon a szárapocscs idegbénulás diagnózisa már egyértelmű volt. A jobb alsó végtag megrövidülése miatt 2006. február 8-án csípővizsgálatot végeztek, amelynek során a csípő ízvápa régebbi darabos törését és a combfej elmozdulását észlelték.

Az I-IV. rendű felperesek keresetükben vagyoni és nem vagyoni káraik megfizetésére kérték kötelezni az alperest. Indítványozták, hogy az elsőfokú bíróság elsődlegesen abban a kérdésben foglaljon állást, hogy az alperest az I. rendű felperes egészségügyi ellátása kapcsán terheli-e, és ha igen, milyen százalékos arányban kártérítő felelősség.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, vitatta a kereset jogalapját és annak összecszerűségét is. Vitatta az I-IV. rendű felperesek által felkért magánszakértő, valamint a kirendelt igazságügyi szakértő kiegészített véleményében megfogalmazott álláspontot, ezért az általa csatolt, ... igazságügyi orvosszakértő által készített szakvéleményre is figyelemmel új szakértő kirendelését indítványozta, illetőleg kérte az igazságügyi szakértők, illetőleg az alperes által felkért szakértő együttes meghallgatását.

Az elsőfokú bíróság közbenső ítéletével megállapította, hogy az alperes 60%-os mértékű kártérítési felelősséggel tartozik az I. rendű felperest 2005. szeptember 25. napján ért közlekedési balesettel összefüggő egészségügyi ellátással kapcsolatos károk vonatkozásában a felperesek felé. Az elsőfokú bíróság a kirendelt szakértői véleményben, illetőleg az annak kiegészítésében foglaltakat aggálytalanként, ellentmondásmentesként fogadta el ítélezése alapjául. Az alperes által hivatkozott ... által készített magánszakvéleményt a perben bizonyítékként nem értékelte, azt csak a fél előadásaként vette figyelembe, tekintetbe véve azt is, hogy ... az I. rendű felperes kezelőorvosa volt, ő volt az alperesi intézmény osztályvezető főorvosa abban az időszakban, amikor az I. rendű felperest az alperesnél kezelték.

A kirendelt igazságügyi szakértő megállapítása szerint az I. rendű felperes kórházi felvételét követően indokolt lett volna a csípőre is kiterjedő fizikális vizsgálat elvégzése, amelynek során az ízületi vápatörés és a csípőficam bizonyossággal határos valószínűséggel felismerhető lett volna. Amennyiben a medencesérülést fizikális vizsgálattal nem lehetett volna kizárni, akkor indokolt lett volna a csípőízület röntgen vizsgálata is. Ennek hiányában e sérülések diagnózisát csak késedelmesen, a 2006. február 1-jén történt kórházi felvételt követően állították fel. A bizonytalan kiváltó ok és a fizikális tünetek alapján, az első kórházi bennfekvés alkalmával elvárható lett volna az I. rendű felperes neurológiai vizsgálatának elvégzése is. A szakértő utalt arra is: csípőficam esetén, különösen, ha az ízületi vápatöréssel is társul, a legnagyobb gondossággal végzett orvosi ellátás mellett is várható bizonyos mértékű maradandó egészségkárosodás, annak mértéke és a lehetséges szövődmények kialakulásának veszélye azonban a korai műtéttel jelentősen csökkenthető. A szárcapocs idegbénulás miatti maradandó fogyatékoság kialakulása a traumás csípőficam és ülőideg kompresszió azonnali felismerésével, és az ülőideg felszabadításával nagy valószínűséggel elkerülhető lett volna. A felperes állapota véglegesnek tekinthető, a mozgásszervi károsodásai együttesen 52%-os össz-szervezeti egészségkárosodást eredményeznek. Az össz-szervezeti egészségkárosodás a traumás csípőficam azonnali felismerése és ellátása esetén is legalább 19%-os mértékű lett volna. Az alperes nem megfelelő

ellátása az I. rendű felperesnél kialakult össz-szervezeti egészségkárosodás 64%-áért tehető felelőssé.

Az elsőfokú bíróság közbenső ítélete ellen az alperes terjesztett elő - a fellebbezési tárgyaláson módosított - fellebbezést, annak megváltoztatásával kártérítő felelőssége arányának 25%-ra történő leszállítását kérve. Költségigényt nem kívánt érvényesíteni.

Az I-IV. rendű felperesek az alperes módosított fellebbezését elismerték. Költségigényt nem kívántak érvényesíteni.

Az alperes módosított fellebbezése megalapozott.

A Fővárosi Ítéltábla tekintetbe véve, hogy az I-IV. rendű felperesek az alperes módosított fellebbezését elismerték, és nem vitatták, hogy az alperes kártérítő felelőssége 25%-os arányban áll fenn az I-IV. rendű felpereseket az I. rendű felperest 2005. szeptember 25-én ért közlekedési balesettel összefüggő egészségügyi ellátással kapcsolatban ért károkért, az elsőfokú bíróság közbenső ítéletének fellebbezett rendelkezését a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 239. §-a folytán alkalmazandó Pp. 221. § (2) bekezdése alapján - az I-IV. rendű felperesek elismerésére tekintettel - röviden indokolta határozatát.

Az alperesnek a fellebbezési eljárásban nem merült fel költségigénye, a Fővárosi Ítéltábla ezért a perköltség tárgyában való határozathozatalt a másodfokú eljárásban is irányadó Pp. 78. § (2) bekezdése alapján mellőzte. A fellebbezési eljárási illetékről szóló rendelkezés - az I-IV. rendű felperesek költségmentességére, és az alperes illetékmentességére [Itv. 5. § (1) bekezdés c) pont] figyelemmel - a Pp. 81. § (1) bekezdésén, az Itv. 46. § (1) bekezdésén, 58. § (7) bekezdésén, valamint a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdésén és 14. §-án alapul.

Budapest, 2014. február 5.

Dr. Sággy Mária s. k.  
a tanács elnöke

Dr. Kincses Attila s. k.  
előadó bíró

Dr. Csordás Csilla s. k.  
bíró